

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Ένα

Ο Ουλαΐ και ο Χιδδέκελ

Jeff Pippenger

2023-11-21

«Λειτουργοί και λαός διακήρυσσαν ότι οι προφητείες του Δανιήλ και της Αποκαλύψεως ήσαν ακατανόητα μυστήρια. Αλλά ο Χριστός κατεύθυνε τους μαθητές του στα λόγια του προφήτου Δανιήλ σχετικά με γεγονότα που επρόκειτο να λάβουν χώρα στον καιρό τους, και είπε: “Ο αναγινώσκων ας εννοή.” Κατά Ματθαίον 24:15. Και ο ισχυρισμός ότι η Αποκάλυψις είναι μυστήριο, ώστε να μη δύναται να κατανοηθεί, διαψεύδεται από αυτόν τον ίδιο τον τίτλο του βιβλίου: “Αποκάλυψις Ιησού Χριστού, την οποίαν έδωκεν εις αυτόν ο Θεός, διά να δείξη εις τους δούλους αυτού όσα πρέπει να γείνωσι ταχέως... Μακάριος ο αναγινώσκων, και οι ακούοντες τους λόγους της προφητείας και φυλάττοντες τα γεγραμμένα εν αυτή· διότι ο καιρός είναι εγγύς.” Αποκάλυψις 1:1–3.»

«Λέγει ο προφήτης: “Μακάριος εκείνος όστις αναγινώσκει” — υπάρχουν εκείνοι που δεν θέλουν να αναγινώσκουν· η ευλογία δεν είναι γι’ αυτούς. “Και οι ακούοντες” — υπάρχουν επίσης μερικοί που αρνούνται να ακούσουν οτιδήποτε σχετικά με τις προφητείες· η ευλογία δεν είναι για αυτή την τάξη. “Και τηρούντες τα γεγραμμένα εν αυτή” — πολλοί αρνούνται να προσέξουν τις προειδοποιήσεις και τις οδηγίες που περιέχονται στην Αποκάλυψη. Κανείς από αυτούς δεν μπορεί να αξιώσει την υποσχεμένη ευλογία. Όλοι όσoι περιγελούν τα θέματα της προφητείας και εμπαίζουν τα σύμβολα που εδώ δίδονται με τόση επισημότητα, όλοι όσoι αρνούνται να μεταρρυθμίσουν τη ζωή τους και να προετοιμασθούν για την έλευση του Υιού του ανθρώπου, θα μείνουν χωρίς ευλογία.»

«Υπό το φως της μαρτυρίας της Θεόπνευστης Αποκάλυψης, πώς τολμούν οι άνθρωποι να διδάσκουν ότι η Αποκάλυψη είναι ένα μυστήριο, πέρα από την εμβέλεια της ανθρώπινης κατανόησης; Είναι μυστήριο αποκεκαλυμμένο, βιβλίο ανεωγμένο. Η μελέτη της Αποκάλυψης κατευθύνει τον νου στις προφητείες του Δανιήλ, και αμφοτέρα παρουσιάζουν υψίστης σπουδαιότητος διδασκαλία, δοσμένη από τον Θεό στους ανθρώπους, σχετικά με γεγονότα που πρόκειται να λάβουν χώρα στο τέλος της ιστορίας αυτού του κόσμου.» Η Μεγάλη Διαμάχη, 340.

Η «μελέτη της Αποκαλύψεως κατευθύνει τον νου στις προφητείες του Δανιήλ». Μερικοί άνθρωποι διακρίνουν προφητεία μόνο μέσα στο βιβλίο του Δανιήλ. Όμως ο Δανιήλ παρουσιάζει δύο γραμμές αλήθειας, και οι αλήθειες που αντιπροσωπεύουν τις προφητείες του βρίσκονται στα τελευταία έξι κεφάλαια του βιβλίου του. Τα πρώτα έξι κεφάλαια παρουσιάζουν εικονογραφημένη προφητεία, η οποία, σε γενικές γραμμές, παραμένει ακόμη μη αναγνωρισμένη. Προτού εξετάσουμε τα πρώτα έξι κεφάλαια του Δανιήλ, θα εξηγήσουμε γιατί στην πραγματικότητα υπάρχουν μόνον δύο προφητείες που αντιπροσωπεύονται στα τελευταία έξι κεφάλαια του Δανιήλ. Η Αδελφή Γουάιτ επισημαίνει τις δύο προφητείες αναφερόμενη στους δύο μεγάλους ποταμούς της Σενναάρ. Όταν δεχθούμε τον συμβολισμό που εκείνη εκθέτει, βρίσκουμε το κλειδί για να διακρίνουμε δύο, και μόνον δύο, προφητείες στα τελευταία έξι κεφάλαια του Δανιήλ.

«Το φως που έλαβε ο Δανιήλ από τον Θεό δόθηκε ιδιαίτερα για αυτές τις έσχατες ημέρες. Τα οράματα που είδε στις όχθες του Ουλαΐ και του Χιδδεκέλ, των μεγάλων ποταμών της Σεναάρ, βρίσκονται τώρα σε πορεία εκπληρώσεως, και όλα τα προειρημένα γεγονότα σύντομα θα λάβουν χώρα». Testimonies to Ministers, 112.

Το όραμα του ογδού κεφαλαίου δόθηκε πλησίον του ποταμού Ουλαΐ.

Κατά τὸ τρίτον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ βασιλέως Βαλτάσαρ, ὄρασις ἐφάνη εἰς ἐμέ, εἰς ἐμέ τὸν Δανιήλ, μετὰ ἐκείνην ἣτις ἐφάνη εἰς ἐμέ τὴν πρώτην. Καὶ εἶδον ἐν ὀράματι· καὶ ἐγένετο, ὅτε εἶδον, ὅτι ἤμην ἐν Σούσοις τῇ ἀκροπόλει, ἣτις ἐστὶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Αἰλάμ· καὶ εἶδον ἐν ὀράματι, καὶ ἤμην παρὰ τὸν ποταμὸν Οὐλαΐ. Δανιήλ 8:1, 2.

Όταν λάβαμε την παράγραφο από το Testimonies to Ministers, όπου η αδελφή White αναφέρθηκε στον «Ulai και Hiddekel» και τους αποκάλεσε «τους μεγάλους ποταμούς του Shinar», αποσπούσαμε εκείνη την παράγραφο από ένα από τα σπουδαιότερα σχόλια σχετικά με τη μελέτη των βιβλίων του Daniel και της Revelation στα συγγράμματα της αδελφής White. Στο χωρίο αυτό δηλώνει: «Υπάρχει ανάγκη για πολύ στενότερη μελέτη του λόγου του Θεού· ιδιαιτέρως ο Daniel και η Revelation πρέπει να τύχουν προσοχής όπως ποτέ άλλοτε στην ιστορία του έργου μας.»

Εάν μελετήσουμε προσεκτικά τα δύο πρώτα εδάφια που μόλις παραθέσαμε από το ογδοο κεφάλαιο του Δανιήλ, αυτά παρέχουν δύο εσωτερικές μαρτυρίες για ένα γεγονός που συχνά παραβλέπεται. Ο Δανιήλ λέγει: «κατά το τρίτον έτος» του Βαλτάσαρ «όρασις εφάνη εις εμέ». Έπειτα προσθέτει: «μετά την πρώτην, ήτις εφάνη εις εμέ». Το εδάφιο αυτό δύναται να νοηθεί με δύο τρόπους, και με οποιονδήποτε τρόπο καταλήγει κανείς στο ίδιο ακριβώς συμπέρασμα.

Ο άγγελος Γαβριήλ ήταν εκείνος που έφερε προφητικό φως στον Δανιήλ, όπως έκανε και με όλους τους προφήτες, διότι είχε αντικαταστήσει τον Σατανά ως τον ουράνιο φωτοφόρο. Αυτό σημαίνει ότι κάθε προφητικός κανόνας που βρίσκεται στις Γραφές καθοδηγήθηκε από τον Γαβριήλ. Είτε το κατανοούσε ο Δανιήλ είτε όχι, στο πρώτο εδάφιο του ογδού κεφαλαίου όχι μόνο προσδιορίζει μια σημαντική προφητική παρατήρηση, αλλά παρέχει στο εδάφιο και δύο μάρτυρες αυτής της σημαντικής προφητικής παρατήρησης. Αυτό που κατέγραψε ο Δανιήλ στο πρώτο εδάφιο είναι ότι είχε λάβει ένα όραμα πριν από το όραμα που έλαβε στον ποταμό Ουλαΐ. Το όραμα στον ποταμό Ουλαΐ δόθηκε κατά το τρίτο έτος του Βαλτάσαρ. Το όραμα που προηγήθηκε του οράματος στον ποταμό Ουλαΐ δόθηκε κατά το πρώτο έτος του Βαλτάσαρ.

Κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ Βαλτάσαρ, βασιλέως τῆς Βαβυλῶνος, ὁ Δανιήλ εἶδεν ἐνύπνιον καὶ ὀράσει τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ· τότε ἔγραψε τὸ ἐνύπνιον καὶ διηγήθη τὸ κεφάλαιον τῶν λόγων. Δανιήλ 7:1.

Στο πρώτο εδάφιο του ογδού κεφαλαίου, ο Δανιήλ δηλώνει ότι είχε επίσης ένα όραμα κατά το πρώτο έτος του Βαλτάσαρ, διότι λέγει: «μετά εκείνο τὸ ὄποϊον μοι ἐφάνη κατὰ τὴν πρώτην φοράν». Εμφανίσθηκε το όραμα του Ουλαΐ μετά το όραμα του πρώτου έτους του Βαλτάσαρ, ή εμφανίσθηκε το όραμα μετά το πρώτο από τα δύο παράλληλα οράματα; Οποιαδήποτε από τις δύο απαντήσεις είναι ορθή. Το όραμα του ποταμού Ουλαΐ είναι το ίδιο όραμα με το όραμα του εβδόμου κεφαλαίου. Ο Γαβριήλ εφαρμόζει την προφητική αρχή τοῦ «ἐπανάλαβε καὶ διεύρυνε», και συγχρόνως τον κανόνα ότι ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων βεβαιοῦται πᾶν πρᾶγμα. Και τα δύο

οράματα πραγματεύονται τα βασίλεια της βιβλικής προφητείας.

Το όραμα του εβδόμου κεφαλαίου παρουσιάζει εκείνες τις βασιλείες ως θηρία αρπακτικά, τονίζοντάς τες και προβάλλοντάς τες έτσι υπό το πρίσμα της πολιτικής τους εξουσίας. Το όραμα του ογδόου κεφαλαίου παρουσιάζει αυτές τις ίδιες βασιλείες με σύμβολα από την υπηρεσία του αγιαστηρίου του Θεού, αν και καθένα από τα σύμβολα της υπηρεσίας του αγιαστηρίου έχει σκόπιμα διαστραφεί, προκειμένου να παρασταθεί μια παραποιημένη λατρεία. Το όγδοο κεφάλαιο του Δανιήλ παρουσιάζει τις ίδιες βασιλείες όπως και το όραμα του εβδόμου κεφαλαίου, αλλά τοποθετεί τις βασιλείες στο θρησκευτικό τους πλαίσιο.

Το όραμα του Ουλαί στο όγδοο κεφάλαιο του Δανιήλ επαναλαμβάνει και διευρύνει το όραμα του έβδομου κεφαλαίου. Το έβδομο κεφάλαιο προσδιορίζει την πολιτική πτυχή των βασιλείων της βιβλικής προφητείας, και το όγδοο κεφάλαιο προσδιορίζει τη θρησκευτική πτυχή των βασιλείων της βιβλικής προφητείας. Όταν αυτό αναγνωρισθεί, τότε μπορεί να γίνει κατανοητό ότι τα κεφάλαια επτά και οκτώ αποτελούν το ίδιο όραμα. Το ένατο κεφάλαιο είναι εκεί όπου ο Γαβριήλ έρχεται να δώσει την εξήγηση του χρονικού στοιχείου του οράματος του όγδοου κεφαλαίου. Επομένως, το όραμα του Ουλαί αντιπροσωπεύει τα κεφάλαια επτά, οκτώ και εννέα του βιβλίου του Δανιήλ. Κατόπιν, ο ποταμός Χιδδέκελ εισάγεται στο δέκατο κεφάλαιο.

Κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τοῦ Κύρου, βασιλέως τῆς Περσίας, ἀπεκαλύφθη πρᾶγμα εἰς τὸν Δανιήλ, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ἔκαλεῖτο Βαλτασάσαρ· καὶ τὸ πρᾶγμα ἦτο ἀληθινόν, ἀλλὰ ὁ προσδιορισμένος καιρὸς ἦτο μακρὸς· καὶ ἐνόησε τὸ πρᾶγμα, καὶ εἶχεν σύνεσιν τῆς ὁράσεως. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐγὼ, ὁ Δανιήλ, ἐπένθουν τρεῖς ὀλοκλήρους ἑβδομάδας. Ἄρτον ἐπιθυμητὸν δὲν ἔφαγον, οὔτε κρέας οὔτε οἶνος εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου, οὐδὲ ἤλειψα ἐμαυτὸν διόλου, ἕως ὅτου ἐπληρώθησαν τρεῖς ὀλόκληροι ἑβδομάδες. Καὶ τὴν εἰκοστὴν τετάρτην ἡμέραν τοῦ πρώτου μηνός, ἐνῶ ἤμην πλησίον τοῦ μεγάλου ποταμοῦ, ὅστις εἶναι ὁ Τίγρης. Δανιήλ 10:1–4.

Το όραμα του ποταμού Χιδδέκελ εισάγει την προφητική ιστορία του βασιλέως του βορρά. Αρχίζει με τη διάλυση του βασιλείου του Μεγάλου Αλεξάνδρου, προσδιορίζει την άμπωτη και ροή της επακολουθήσασας ιστορίας, όπου τελικώς οι μόνοι δύο αντίπαλοι που απομένουν από τον διαμελισμό του πρώην βασιλείου του Μεγάλου Αλεξάνδρου είναι ένας κυριολεκτικός βασιλεύς του νότου έναντι ενός κυριολεκτικού βασιλέως του βορρά. Τελικώς καταλήγει στην ιστορία του παπισμού, ο οποίος τότε καθίσταται ο πνευματικός βασιλεύς του βορρά, ο οποίος, στο τέλος του ενδεκάτου κεφαλαίου, φθάνει στο τέλος του, ο Μιχαήλ ανίσταται και η ανθρώπινη περίοδος δοκιμασίας κλείνει. Η απλή επισκόπηση είναι ότι το όραμα του ποταμού Ουλαί είναι το εσωτερικό όραμα του αγιαστηρίου του Θεού και του στρατεύματός Του, και ο ποταμός Χιδδέκελ είναι το εξωτερικό όραμα του εχθρού του Θεού και του λαού Του κατά την ίδια ιστορία. Εφαρμόζει την ίδια αρχή που απαντά στις επτά εκκλησίες και στις επτά σφραγίδες της Αποκαλύψεως.

«Πολλοί λειτουργοί δεν καταβάλλουν καμία προσπάθεια να εξηγήσουν την Αποκάλυψη. Τη χαρακτηρίζουν βιβλίο χωρίς ωφέλεια για μελέτη. Τη θεωρούν σφραγισμένο βιβλίο, επειδή περιέχει την καταγραφή μορφών και συμβόλων. Όμως το ίδιο το όνομα που της έχει δοθεί, “Αποκάλυψη”, διαψεύδει αυτή την υπόθεση. Η Αποκάλυψη είναι σφραγισμένο βιβλίο, αλλά είναι επίσης και ανοιγμένο βιβλίο. Καταγράφει θαυμαστά γεγονότα που πρόκειται να λάβουν

χώρα κατά τις έσχατες ημέρες της ιστορίας αυτής της γης. Οι διδασκαλίες αυτού του βιβλίου είναι σαφείς, όχι μυστικιστικές και ακατανόητες. Σε αυτό επαναλαμβάνεται η ίδια γραμμή προφητείας όπως και στον Δανιήλ. Ορισμένες προφητείες ο Θεός τις έχει επαναλάβει, δείχνοντας έτσι ότι πρέπει να τους αποδοθεί σημασία. Ο Κύριος δεν επαναλαμβάνει πράγματα που δεν έχουν μεγάλη σπουδαιότητα.» Manuscript Releases, τόμος 8, 413.

Η ίδια εσωτερική και εξωτερική ιστορία που απεικονίζεται στο βιβλίο του Δανιήλ επανέρχεται στο βιβλίο της Αποκάλυψης. Πέρα από το προφητικό φως που προκύπτει από αυτά τα δύο οράματα, υπάρχει επίσης επιβεβαίωση της μεθοδολογίας της βιβλικής ερμηνείας που υιοθετήθηκε από τον Γουίλλιαμ Μίλλερ, και κατόπιν από το Future for America. Εφόσον εξετασθούν ορθώς, το βιβλίο του Δανιήλ, καθώς και το βιβλίο της Αποκάλυψης, αποτελούν απόλυτα χρυσωρυχεία για την επιβεβαίωση των αρχών της προφητικής ερμηνείας τις οποίες η ίδια η Αγία Γραφή προσδιορίζει εντός του εαυτού της.

Ο Ούλαϊ, ως το εσωτερικό θέμα, και ο Ίδδεκέλ, ως το εξωτερικό, αντιπροσωπεύουν επίσης τις δύο προφητείες που επρόκειτο να αποσφραγισθούν στον «καιρό του τέλους». Ο Ούλαϊ αποσφραγίστηκε στον «καιρό του τέλους» το 1798, και ο Ίδδεκέλ αποσφραγίστηκε στον «καιρό του τέλους» το 1989, όταν, όπως περιγράφεται στο ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ, στο εδάφιο σαράντα, οι χώρες που αντιπροσώπευαν την πρώην Σοβιετική Ένωση σαρώθηκαν από τον παπισμό και τις Ηνωμένες Πολιτείες.

Όταν αυτά τα γεγονότα αναγνωρισθούν, τότε μπορεί επίσης να αναγνωρισθεί ότι τα δύο οράματα είναι στην πραγματικότητα ένα όραμα, όπως ακριβώς η προφητική ιστορία των επτά εκκλησιών και των επτά σφραγίδων αντιπροσωπεύει την ίδια προφητική ιστορία. Τα δύο οράματα καθίστανται τότε το μέσον που ο Κύριος χρησιμοποίησε στο παρελθόν κίνημα του πρώτου αγγέλου, και εκείνο που ο Κύριος θα χρησιμοποιήσει στο παρόν και μελλοντικό κίνημα του τρίτου αγγέλου, για να επιφέρει μια διαδικασία δοκιμασίας, όπως εκτίθεται στο δωδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ, εδάφια εννέα και δέκα.

Και είπε: Πήγαινε στον δρόμο σου, Δανιήλ· διότι οι λόγοι είναι κλεισμένοι και σφραγισμένοι μέχρι του καιρού του τέλους. Πολλοί θα καθαρθούν και θα λευκανθούν και θα δοκιμασθούν· οι ασεβείς όμως θα πράξουν ασεβώς· και κανείς από τους ασεβείς δεν θα καταλάβει· οι σοφοί όμως θα καταλάβουν. Δανιήλ 12:9, 10.

Ως παράδειγμα της αποσφραγίσεως του Χιδδέκελ το 1989, ας εξετάσουμε τι έχει πει η θεόπνευστη μαρτυρία.

«Στην Αποκάλυψη συναντώνται και ολοκληρώνονται όλα τα βιβλία της Αγίας Γραφής. Εδώ βρίσκεται το συμπλήρωμα του βιβλίου του Δανιήλ. Το ένα είναι προφητεία· το άλλο αποκάλυψη. Το βιβλίο που σφραγίστηκε δεν είναι η Αποκάλυψη, αλλά εκείνο το μέρος της προφητείας του Δανιήλ που αναφέρεται στις έσχατες ημέρες. Ο άγγελος έδωσε την εντολή: “Σὺ δέ, Δανιήλ, κλείσον τοὺς λόγους καὶ σφράγισον τὸ βιβλίον ἕως καιροῦ συντελείας.” Δανιήλ 12:4.» Πράξεις των Αποστόλων, 585.

Τόσο ο Ουλαί όσο και ο Χιδδέκελ σχετίζονται με τις έσχατες ημέρες, αλλά ο Αντβεντισμός υπήρξε πρόθυμος να αναγνωρίσει μόνον ότι το 1798 ήταν ο «καιρός του τέλους» του Δανιήλ, όταν

το βιβλίο του επρόκειτο να αποσφραγισθεί. Ωστόσο, το τμήμα της προφητείας που «σχετίζεται με τις έσχατες ημέρες» είναι ακριβέστερα τα τελευταία έξι εδάφια του ενδεκάτου κεφαλαίου του Δανιήλ, διότι τα εδάφια εκείνα καταλήγουν με τον Μιχαήλ να εγείρεται όταν κλείνει η ανθρώπινη δοκιμασία.

Τò òραμα τῆς κρίσεως, òς προσδιορίζεται στὰ κεφάλαια ἐπτὰ, òκτὼ καὶ ἐννέα τοῦ Δανιήλ, ἦταν ἐσφραγισμένο μέχρι τοῦ «καιροῦ τοῦ τέλους» τὸ 1798. Τò φῶς (τὸ òποιο παρήγαγε τὸ òραμα τοῦ Οὐλαῖ, ἀφ' οὗ ἀποσφραγίσθηκε) ἦταν ἡ ἀναγγελία τοῦ ἀνοιγματος τῆς ἐρευνητικῆς κρίσεως, ὄχι τοῦ τέλους τῆς κρίσεως. Τò φῶς ποὺ ἀποσφραγίσθηκε με τὸ òραμα τοῦ Ἰδδεκέλ προσδιορίζει τὸ τέλος τῆς ἐρευνητικῆς κρίσεως, καὶ εἶναι ἐπίσης τὸ χωρίο τοῦ Δανιήλ ποὺ περιέχει «τὸ μέρος τῆς προφητείας τὸ σχετιζόμενο με τὶς ἔσχατες ἡμέρες».

Ἡ ἀποσφράγιση το 1798 ἀνήγγειλε τὴν ἐναρξὴ τῆς διερευνητικῆς κρίσεως. Ἡ ἀποσφράγιση το 1989 ἀνήγγειλε τὸ ἐγγὺς πλησίασμα τοῦ τέλους τῆς διερευνητικῆς κρίσεως. Ἡ υπογραφή του Ἄλφα καὶ του Ὠμέγα διακρίνεται εὐκόλα στο βιβλίο του Δανιήλ, ἀλλὰ μόνον εἰάν γνωρίζετε τι εἶναι καὶ εἶστε πρόθυμοι νὰ τὴν ἀναζητήσετε.

Ὅταν κλείσει ἡ δοκιμασία στο ἐνδέκατο κεφάλαιο τοῦ Δανιήλ, ἐδάφιο σαράντα πέντε, καταγράφεται ἡ υπογραφή του Ἄλφα καὶ του Ὠμέγα. Ἡ ἀρχὴ τοῦ Δανιήλ ἀπεικονίζει ἀκριβῶς τὸ σημεῖο στο ὁποῖο καταλήγει. Ἀρχίζει με ἕνα κυριολεκτικὸ πόλεμο μεταξύ τῆς κυριολεκτικῆς Βαβυλώνας καὶ τοῦ κυριολεκτικοῦ Ἰσραήλ, καὶ ἡ κυριολεκτικὴ Βαβυλώνα εἶναι νικήτρια.

Κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Ἰωακείμ, βασιλέως τοῦ Ἰούδα, ἦλθεν ὁ Ναβουχοδονόσορ, βασιλεὺς τῆς Βαβυλώνας, εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ ἐπολιόρησεν αὐτήν. Καὶ ὁ Κύριος παρέδωκεν εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ τὸν Ἰωακείμ, βασιλέα τοῦ Ἰούδα, μετὰ μέρους τῶν σκευῶν τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ· τὰ ὁποῖα μετέφερον εἰς τὴν γῆν Σενναάρ, εἰς τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἔφερον τὰ σκευὴ εἰς τὸν θησαυρὸν τοῦ θεοῦ αὐτοῦ. Δανιήλ 1:1, 2.

Στο ἐνδέκατο κεφάλαιο τοῦ Δανιήλ, ἐδάφιο σαράντα πέντε, ἕνας πνευματικὸς πόλεμος μεταξύ τῆς πνευματικῆς Βαβυλώνας, ἡ ὁποία συμβολίζεται ὡς «ὁ βασιλεὺς τοῦ βορρά», καὶ τοῦ πνευματικοῦ Ἰσραήλ, τὸ ὁποῖο εκπροσωπεῖται ἀπὸ «τὸ ἐνδοξὸν ἅγιον ὄρος», καταλήγει, καὶ τὸ πνευματικὸ Ἰσραήλ νικά τὴν πνευματικὴ Βαβυλώνα.

Καὶ θέλει φυτεύσει τὰς σκηνὰς τοῦ παλατιοῦ αὐτοῦ ἀνὰ μέσον τῶν θαλασσῶν, ἐν τῷ ἐνδόξῳ ἁγίῳ ὄρει· πλὴν θέλει ἔλθει εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς θέλει βοηθήσει αὐτόν. Καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ θέλει ἐγερθῆ ὁ Μιχαήλ, ὁ μέγας ἄρχων ὁ ἰστάμενος ὑπὲρ τῶν υἱῶν τοῦ λαοῦ σου· καὶ θέλει εἶσθαι καιρὸς θλίψεως, οἷα οὐδέποτε ἐστάθη ἀφ' οὗ ὑπῆρξεν ἔθνος ἕως τοῦ καιροῦ ἐκείνου· καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὁ λαὸς σου θέλει διασωθῆ, πᾶς ὁ εὐρισκόμενος γεγραμμένος ἐν τῷ βιβλίῳ. Δανιήλ 11:45· 12:1.

Τα βιβλία του Δανιήλ καὶ τῆς Ἀποκαλύψεως εἶναι ἕνα βιβλίο:

«Τα βιβλία του Δανιήλ καὶ τῆς Ἀποκάλυψης εἶναι ἕνα. Τὸ ἕνα εἶναι προφητεία, τὸ ἄλλο ἀποκάλυψη· τὸ ἕνα βιβλίο σφραγισμένο, τὸ ἄλλο βιβλίο ἀνοιγμένο. Ὁ Ἰωάννης ἀκουσε τὰ μυστήρια ποὺ ἐκστόμισαν οἱ βροντές, ἀλλὰ τοῦ δόθηκε ἐντολὴ νὰ μὴ τὰ γράψει.» The Seventh-day Adventist Bible Commentary, τόμος 7, 971.

Τα δύο βιβλία, τα οποία αποτελούν ένα βιβλίο, είναι το αριστούργημα της προφητικής διδασκαλίας του αγγέλου Γαβριήλ. Γράφω αυτό γνωρίζοντας πλήρως ότι όσα ο Γαβριήλ παρέδωσε στον Δανιήλ και στον Ιωάννη προήλθαν από τον Ιησού, ο οποίος τα έλαβε από τον Πατέρα. Ο σκοπός μου δεν είναι να εξυψώσω τον Γαβριήλ, αλλά να αναδείξω τη βαθιά αποκάλυψη των αποδείξεων που περιέχονται και στα δύο βιβλία, για το πώς το Άλφα και το Ωμέγα σχεδίασε προφητικούς κανόνες βιβλικής ερμηνείας, οι οποίοι επρόκειτο να παρασταθούν μέσα στα δύο βιβλία, εάν είμαστε πρόθυμοι να δούμε.

Επιτρέψτε μου να σας υπενθυμίσω ότι, στο σημείο αυτό, ο σκοπός και η πρόθεσή μου δεν είναι να παρουσιάσω μια ερμηνεία των δύο προφητειών των ποταμών Ουλαΐ και Ιδδεκέλ. Ο σκοπός και η πρόθεσή μου είναι να πραγματευθώ τις προφητείες στα πρώτα έξι κεφάλαια του βιβλίου του Δανιήλ. Απλώς τεκμηριώνω το γεγονός ότι τα βιβλία του Δανιήλ και της Αποκάλυψης είναι, ίσως, τα βαθύτατα δομημένα βιβλία στον Λόγο του Θεού. Παρουσιάζουν το προφητικό μήνυμα, ενώ συγχρόνως προσδιορίζουν τον χαρακτήρα του Θεού, ενώ συγχρόνως προσδιορίζουν τους ίδιους τους κανόνες που είναι αναγκαίο να εφαρμοστούν, εάν κάποιος πρόκειται να γνωρίσει τις προφητείες, και επίσης να γνωρίσει Εκείνον που εξέθεσε τις προφητείες.

Ένα ακόμη παράδειγμα της βαθιάς φύσεως των βιβλίων είναι η παρουσίαση από τον Δανιήλ των «επτά καιρών» του Λευιτικού είκοσι έξι. Η προφητεία των «επτά καιρών» ήταν και είναι ο «λίθος προσκόμματος» για τον λαό του Θεού, τόσο στον αρχαίο Ισραήλ, όσο και στο Μιλλεριτικό κίνημα του πρώτου αγγέλου, καθώς επίσης και στο παρόν και μελλοντικό κίνημα του τρίτου αγγέλου. Ένας «λίθος προσκόμματος», κατά απλό ορισμό, είναι κάτι που δεν βλέπεις, παρότι βρίσκεται καθαρά εκεί. Επομένως, μόλις αναγνωρίσεις τους «επτά καιρούς» στο βιβλίο του Δανιήλ, βλέπεις ότι πράγματι βρίσκονται καθαρά εκεί, αλλά βλέπεις επίσης ότι παραμένουν κρυμμένοι από εκείνους που επιλέγουν να μη βλέπουν.

Το να αποκρύπτεται κάτι ενώ γραμματικώς βρίσκεται σε κοινή θέα αποτελεί βαθύ επίτευγμα· είναι κάτι που δεν θα μπορούσε να ενσωματωθεί σε κανένα ανθρώπινο μυθιστόρημα μυστηρίου. Είναι αριστούργημα, διότι βρίσκεται εκεί, ολοφάνερο για κάθε έναν που δεν επιθυμεί να προσκόψει, αλλά αδύνατον να ιδωθεί από εκείνους που πράγματι επιλέγουν να προσκόψουν. Είναι, ούτως ειπείν, «κρυμμένο σε κοινή θέα». Αυτό επιτυγχάνεται διά του συνδυασμού της ανθρωπότητας και της Θεϊότητας.

Κάνω αυτόν τον ισχυρισμό, διότι επιθυμώ να υπενθυμίσω, στο σημείο αυτό, ότι υπάρχει μία καθολική διδασκαλία εντός του Αντβεντισμού, τουλάχιστον από τη δημοσίευση του Questions on Doctrine το 1957, και ότι αυτή έχει επίσης υψώσει την άδικη κεφαλή της μέσα σε αυτό το παρόν κίνημα παρούσας αλήθειας του Future for America. Η ιδέα είναι ότι ο Χριστός, κατά την ενανθρώπιση, δεν προσέλαβε τη σάρκα την οποία κληρονόμησε από τη Μαρία. Βεβαίως, όσοι υποστηρίζουν αυτή τη διδασκαλία δεν την εκφράζουν κατ' αυτόν τον τρόπο, αλλά παρ' όλα αυτά αυτό ακριβώς διδάσκουν. Την αποκαλώ καθολική διδασκαλία, διότι η παραδοχή ότι η σάρκα του Χριστού ήταν τόσο καθαρή όσο η σάρκα του Αδάμ πριν αμαρτήσσει, είναι ακριβώς η ίδια σατανική λογική που χρησιμοποιεί η Καθολική Εκκλησία με τη διδασκαλία της περί της λεγόμενης «αμώμου συλλήψεως». Και αν δεν είστε εξοικειωμένοι με την παγανιστική διδασκαλία της «αμώμου συλλήψεως», αυτή διδάσκει ότι η σάρκα του Χριστού κατασκευάστηκε υπερφυσικά,

όπως ήταν η κατώτερη φύση του Αδάμ πριν αμαρτήσουν αυτός και η Εύα, ή, όπως ισχυρίζονται, ότι ο Χριστός είχε την προ της πτώσεως, αναμάρτητη φύση του Αδάμ. Διδάσκει ότι η ίδια η Μαρία έλαβε θαυματουργικά τη σαρκική, άπτωτη φύση του Αδάμ πριν αυτός αμαρτήσει, ώστε να μπορεί να είναι τέλειο σκεύος για να ενσαρκώσει το Άγιο Πνεύμα το βρέφος Ιησού μέσα στην τέλεια σάρκα της.

Βεβαίως, όσοι στον Αντβεντισμό υποστηρίζουν το ίδιο ακριβώς συμπέρασμα σχετικά με τη σάρκα του Ιησού δεν παραπέμπουν σε οποιαδήποτε θαύματα σχετικά με τη Μαρία, αλλά διαστρέφουν χωρία της Αδελφής Γουάιτ και της Αγίας Γραφής, για να διδάξουν την ίδια ακριβώς Καθολική αντίληψη. Γιατί μόλις τώρα παρενέβην και απομακρύνθηκα από τη συζήτηση του βιβλίου του Δανιήλ; Θα απαντήσω σε αυτό.

Η θαυματουργική δομή και διάρθρωση του Δανιήλ και της Αποκάλυψης επιτελέστηκε μέσω ενός συνδυασμού ανθρωπότητας και θεότητας. Ο Ιησούς είναι ο Λόγος του Θεού, και η Αγία Γραφή είναι ο Λόγος του Θεού. Η θεία και η ανθρώπινη φύση του Ιησού αντιπροσωπεύονται πλήρως στην Αγία Γραφή. Τα λόγια που περιέχονται σε αυτήν είναι θεία και εμπεριέχουν τη δημιουργική δύναμη να μεταμορφώνουν καρδιές και διανοίες. Αυτά τα λόγια είναι η ίδια ακριβώς δύναμη που έφερε τα πάντα στην ύπαρξη. Αλλά οι άνθρωποι εκείνοι τους οποίους ο Θεός επέλεξε να είναι όργανά Του για την καταγραφή της Αγίας Γραφής, ήταν όλοι αμαρτωλοί. Το ανθρώπινο μέρος αυτής της σχέσεως αντιπροσωπεύεται από πεπτωκότα ανθρώπινα όντα. Η Αγία Γραφή είναι ένας συνδυασμός ανθρώπινου και θείου, και οι προφήτες ήταν αμαρτωλοί, όπως υπήρξε κάθε τέκνο του Αδάμ. Ο Χριστός ουδέποτε αμάρτησε με σκέψη, λόγο ή έργο. Αλλά πράγματι έλαβε τη σάρκα της Μαρίας έπειτα από τέσσερις χιλιάδες έτη εκφυλισμού. Αν πράγματι είχε λάβει την κατώτερη σαρκική φύση του Αδάμ πριν ο Αδάμ αμαρτήσει, αυτό θα απαιτούσε να ήταν και κάθε βιβλικός συγγραφέας επίσης αναμάρτητος.

Το «κρύψιμο σε κοινή θέα» των «επτά καιρών» στο βιβλίο του Δανιήλ επιτελέστηκε όχι μόνο μέσω των λέξεων που κατέγραψε ο Δανιήλ, αλλά και περαιτέρω μέσω των πεπτωκότων ανθρώπων που μετέφρασαν τη Βίβλο του Βασιλέως Ιακώβου. Πεπτωκότες άνθρωποι άγγιξαν δύο φορές το βιβλίο του Δανιήλ, και εκείνο που επιτελέστηκε θα ήταν αδύνατον να το πράξει οποιοσδήποτε άνθρωπος χωρίς τη θεία προνοιακή επίβλεψη του Θεού.

Στο επόμενο άρθρο μας θα αρχίσουμε να δείχνουμε πώς η Θεότητα και η ανθρωπότητα έκρυσαν τα «επτά καιροί» του Λευιτικού εικοστού έκτου σε κοινή θέα στο βιβλίο του Δανιήλ, διότι ο Θεός προγνώριζε, και μάλιστα όρισε, ότι αυτό θα έπρεπε να είναι η δοκιμαστική «πέτρα προσκόμματος» τόσο για εκείνους στο κίνημα του πρώτου αγγέλου, όσο και για εκείνους στο κίνημα του τρίτου αγγέλου.

«Το φως που έλαβε ο Δανιήλ από τον Θεό δόθηκε ιδιαίτερα για αυτές τις έσχατες ημέρες. Τα οράματα που είδε στις όχθες του Ουλαϊ και του Χιδδέκελ, των μεγάλων ποταμών της Σεναάρ, βρίσκονται τώρα σε πορεία εκπλήρωσης, και όλα τα προειπωμένα γεγονότα σύντομα θα λάβουν χώρα.» Testimonies to Ministers, 112.